וַיִּקְרָא

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר׃ א
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אָדָם כִּי־יַקְרִיב מִכֶּם ב
קָרְבָּן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תַּקְרִיבוּ
אֶת־קָרְבַּנְכֶם׃ אִם־עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים ג
יַקְרִיבֶנּוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ לִרְצֹנוֹ לִפְנֵי
יְהוָה׃ וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו׃ ד
וְשָׁחַט אֶת־בֶּן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן ה
הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
אֲשֶׁר־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ ו
לִנְתָחֶיהָ׃ וְנָתְנוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ ז
עֵצִים עַל־הָאֵשׁ׃ וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֵת הַנְּתָחִים ח
אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדֶר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר
עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְקִרְבּוֹ וּכְרָעָיו יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן ט
אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ לַיהוָה׃ ס
וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ מִן הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה י
זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה יא
לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
סָבִיב׃ וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פִּדְרוֹ וְעָרַךְ יב
הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃

* יטה ד׳ שיטין ספיות ויתחיל מתחלת שיטה ח   א׳ א׳ ויקרא

א ¹ און גאָט האָט גערופן צו משהן, און האָט צו אים גערעדט פון אוהל־מועד, אַזוי צו זאָגן: ² רעד צו די קינדער פון ישראל, און זאָלסט זאָגן צו זיי: אַז עמיצער פון אייך וועט ברענגען אַ קרבן צו גאָט, זאָלט איר פון פי, פון רינדער אָדער פון שאָף, ברענגען אייער קרבן.

³ אויב אַ בראַנדאָפּפער איז זיין קרבן, פון רינדער, זאָל ער אים ברענגען אַ זכר אָן אַ פעלער; צום איינגאַנג פון אוהל־מועד זאָל ער אים ברענגען, כדי ער זאָל באַוויליקט ווערן פאַר גאָט. ⁴ און ער זאָל אָנלענען זיין האַנט אויפן קאָפּ פון בראַנדאָפּפער, און עס וועט באַוויליקט ווערן פון אים, מכפר צו זיין אויף אים. ⁵ און ער זאָל שעכטן דאָס יונגע רינד פאַר גאָט, און די קינדער פון אַהרן, די כּהנים, זאָלן גענענען דאָס בלוט, און שפּרענגען דאָס בלוט רונד אַרום אויף דעם מזבח וואָס ביים איינגאַנג פון אוהל־מועד. ⁶ און ער זאָל אָפּשינדן דאָס בראַנדאָפּפער, און עס צעשניידן אויף זיינע שטיקער. ⁷ און די קינדער פון אַהרן דעם כּהן זאָלן אַרויפטאָן פייער אויפן מזבח, און אָנלייגן האָלץ אויפן פייער. ⁸ און די קינדער פון אַהרן, די כּהנים, זאָלן אויסלייגן די שטיקער, דעם קאָפּ, און דאָס פעטס, אויף דעם האָלץ וואָס איבער דעם פייער וואָס אויפן מזבח. ⁹ און זיינע אינגעווייד און זיינע קני זאָל ער אָפּשווענקען אין וואַסער, און דער כּהן זאָל אַלצדינג דעמפן אויפן מזבח פאַר אַ בראַנדאָפּפער, אַ פייעראָפּפער פאַר אַ געשמאַקן ריח צו גאָט.

¹⁰ און אויב זיין קרבן איז פון קליינפי, פון שעפּסן אָדער פון ציגן, פאַר אַ בראַנדאָפּפער, זאָל ער אים ברענגען אַ זכר אָן אַ פעלער. ¹¹ און ער זאָל אים שעכטן ביי דער צפון־זייט פון מזבח פאַר גאָט, און די קינדער פון אַהרן, די כּהנים, זאָלן שפּרענגען זיין בלוט אויפן מזבח רונד אַרום. ¹² און ער זאָל אים צעשניידן אויף זיינע שטיקער; און דער כּהן זאָל זיי אויסלייגן מיטן קאָפּ און מיטן פעטס אויף דעם האָלץ וואָס איבער דעם פייער וואָס אויפן מזבח.

13 און די אינגעווייד און די קני זאָל ער אָפּשווענקען אין וואַסער; און דער כּהן זאָל אַלצדינג גענענען, און דעמפּן אויפן מזבח. אַ בראַנדאָפּפער איז דאָס, אַ פייעראָפּפער פאַר אַ געשמאַקן ריח צו גאָט.

14 און אויב אַ בראַנדאָפּפער פון עופות איז זיין קרבן צו גאָט, זאָל ער ברענגען זיין קרבן פון טורטלטויבן אָדער פון יונגע טויבן. 15 און דער כּהן זאָל אים גענענען צום מזבח, און אָפּקנייפּן זיין קאָפּ, און דעמפּן אויפן מזבח; און זיין בלוט זאָל אויסגעקוועטשט ווערן אויף דער וואַנט פון מזבח. 16 און ער זאָל אַראָפּנעמען זיין וואָליע מיט אירע פעדערן, און זי אַוועקוואַרפן לעבן מזבח אין מזרח־זייט, אין אָרט פון דער אַש. 17 און ער זאָל אים אויפרייסן פאַר זיינע פליגלען, אָבער ניט פאַנאַנדערשיידן; און דער כּהן זאָל אים דעמפּן אויפן מזבח, אויף דעם האָלץ וואָס איבערן פייער. אַ בראַנדאָפּפער איז דאָס, אַ פייעראָפּפער פאַר אַ געשמאַקן ריח צו גאָט.

ב 1 און אַז עמיצער וועט ברענגען אַ שפּייזאָפּפער צו גאָט, זאָל זיין קרבן זיין פון זעמלמעל, און ער זאָל אַרויפגיסן אויף אים אייל, און אַרויפטאָן אויף אים ווייַרויך. 2 און ער זאָל עס ברענגען צו די קינדער פון אַהרן, די כּהנים; און ער זאָל אָנהויפּן דערפון זיין פולן הויפן־פון זיין זעמלמעל, און פון זיין אייל, מיט זיין גאַנצן ווייַרויך, און דער כּהן זאָל דעמפּן זיין דערמאָנונג[א] אויפן מזבח, אַ פייעראָפּפער פאַר אַ געשמאַקן ריח צו גאָט. 3 און דאָס איבעריקע פון דעם שפּייזאָפּפער איז פאַר אַהרנען און פאַר זיינע קינדער; אַ הייליקסטע הייליקייט פון די פייעראָפּפער פון גאָט.

4 און אַז דו וועסט ברענגען אַ שפּייזאָפּפער געבאַקן אין אַן אויוון, זאָל עס זיין פון זעמלמעל, אומגעזייערטע חלות פאַרמישט מיט אייל, אָדער אומגעזייערטע קוכנס באַשמירט מיט אייל.

5 און אויב אַ שפּייזאָפּפער אויף אַ באַקפאַן איז דיין קרבן, זאָל עס זיין פון זעמלמעל פאַרמישט מיט אייל, אומגעזייערט. 6 זאָלסט עס צעבראָקן אין בראָקן, און אַרויפגיסן דערויף אייל; אַ שפּייזאָפּפער איז דאָס.

7 און אויב אַ שפּייזאָפּפער אין אַ בראָטפאַן איז דיין קרבן, זאָל עס געמאַכט ווערן פון זעמלמעל מיט אייל.

8 און זאָלסט ברענגען דאָס שפּייזאָפּפער וואָס ווערט געמאַכט פון דידאָזיקע, צו גאָט; און מע זאָל עס דערלאַנגען צום כּהן, און ער זאָל עס גענענען צום מזבח. 9 און דער כּהן זאָל אַראָפּהייבן פון דעם שפּייזאָפּפער זיין דערמאָנונג, און דעמפּן אויפן מזבח—אַ פייעראָפּפער פאַר אַ געשמאַקן ריח צו גאָט. 10 און דאָס איבעריקע פון דעם שפּייזאָפּפער איז פאַר אַהרנען און פאַר זיינע קינדער; אַ הייליקסטע הייליקייט פון די פייעראָפּפער פון גאָט. 11 קיין שפּייזאָפּפער וואָס איר וועט ברענגען צו גאָט, זאָל ניט געמאַכט ווערן פון חמץ, וואָרום פון קיין זויערטייג און קיין האָניק טאָרט איר ניט דעמפּן אַ פייעראָפּפער צו גאָט. 12 פאַר אַ גאָב פון ערשטפּרוכט מעגט איר זיי ברענגען צו גאָט, אָבער אויפן מזבח

יג וְהַקֶּרֶב וְהַכְּרָעַיִם יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל
וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ
שני וְאִם מִן־הָעוֹף עֹלָה קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן־הַתֹּרִים
טו אוֹ מִן־בְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת־קָרְבָּנוֹ׃ וְהִקְרִיבוֹ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ
וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה וְנִמְצָה דָמוֹ עַל קִיר
טז הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהֵסִיר אֶת־מֻרְאָתוֹ בְּנֹצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֵצֶל
יז הַמִּזְבֵּחַ קֵדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדָּשֶׁן׃ וְשִׁסַּע אֹתוֹ בִכְנָפָיו לֹא
יַבְדִּיל וְהִקְטִיר אֹתוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר
עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ ס

ב

א וְנֶפֶשׁ כִּי־תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַיהוָה סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ
ב וְיָצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה׃ וֶהֱבִיאָהּ אֶל־בְּנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ
עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה
ג אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן
ד וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ ס וְכִי תַקְרִב
קָרְבַּן מִנְחָה מַאֲפֵה תַנּוּר סֹלֶת חַלּוֹת מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן
ה וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן׃ ס וְאִם־מִנְחָה עַל־
ו הַמַּחֲבַת קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן מַצָּה תִהְיֶה׃ פָּתוֹת
שלי אֹתָהּ פִּתִּים וְיָצַקְתָּ עָלֶיהָ שָׁמֶן מִנְחָה הִוא׃ ס וְאִם־
ח מִנְחַת מַרְחֶשֶׁת קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה׃ וְהֵבֵאתָ
אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ אֶל־
ט הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהֵרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה
אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
י וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי
יא יְהוָה׃ כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תֵעָשֶׂה
חָמֵץ כִּי כָל־שְׂאֹר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה
יב לַיהוָה׃ קָרְבַּן רֵאשִׁית תַּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ

[א] פון דעם טייל וואָס איז פאַר אַ דערמאָנונג צו גאָט, אָדער, פון דעם שמעקעדיקן טייל.

יג לֹא־יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחֹחַ׃ וְכָל־קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלָח
וְלֹא תַשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתֶךָ עַל כָּל־
יד קָרְבָּנְךָ תַּקְרִיב מֶלַח׃ ס וְאִם־תַּקְרִיב מִנְחַת בִּכּוּרִים
לַיהוָה אָבִיב קָלוּי בָּאֵשׁ גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל תַּקְרִיב אֵת מִנְחַת
טו בִּכּוּרֶיךָ׃ וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשַׂמְתָּ עָלֶיהָ לְבֹנָה מִנְחָה
טז הִוא׃ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ מִגִּרְשָׂהּ וּמִשַּׁמְנָהּ
עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ פ

ג

רב' וְאִם־זֶבַח שְׁלָמִים קָרְבָּנוֹ אִם מִן־הַבָּקָר הוּא מַקְרִיב אִם־
ב זָכָר אִם־נְקֵבָה תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסָמַךְ יָדוֹ
עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וּשְׁחָטוֹ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי
ג אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִקְרִיב
מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־
ד הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת
וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת
ה עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה׃ וְהִקְטִירוּ אֹתוֹ בְנֵי־
אַהֲרֹן הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֹלָה אֲשֶׁר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־
הָאֵשׁ אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ פ
ו וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ לְזֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה זָכָר אוֹ נְקֵבָה
ז תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ אִם־כֶּשֶׂב הוּא־מַקְרִיב אֶת־קָרְבָּנוֹ וְהִקְרִיב
ח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ קָרְבָּנוֹ וְשָׁחַט
אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־דָּמוֹ עַל־
ט הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִקְרִיב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים אִשֶּׁה לַיהוָה
חֶלְבּוֹ הָאַלְיָה תְמִימָה לְעֻמַּת הֶעָצֶה יְסִירֶנָּה וְאֶת־הַחֵלֶב
הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כָּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־הַקֶּרֶב׃
י וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר עַל־
הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃
יא וְהִקְטִירוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ פ

טאָרן זיי ניט אַרויפֿקומען פֿאַר אַ געשמאַקן ריח. [13] און דיין איטלעך שפּייזאָפּפֿער זאָלסטו מיט זאַלץ באַזאַלצן, און זאָלסט נין אויסלאָזן פֿון דיין שפּייזאָפּפֿער דאָס זאַלץ פֿון דיין גאָטס בונד; מיט דיין איטלעכן קרבן זאָלסטו מקריב זיין זאַלץ.

[14] און אויב דו וועסט ברענגען אַ שפּייזאָפּפֿער פֿון ערשטצייטיקע צו גאָט, זאָלסטו ברענגען זאַנגען געבּרענט אין פֿייער, גריץ פֿון פֿרישע קערנער, פֿאַר דעם שפּייז־אָפּפֿער פֿון דיינע ערשטצייטיקע. [15] און זאָלסט אַרויפֿגיסן אויף אים אייל, און אַרויפֿטאָן אויף אים ווייַרויך; אַ שפּייזאָפּפֿער איז דאָס. [16] און דער כּהן זאָל דעמפּן זיין דערמאָנונג, פֿון זיין גריץ, און פֿון זיין אייל, מיט זיין גאַנצן ווייַרויך, אַ פֿייעראָפּפֿער צו גאָט.

ג [1] און אויב אַ פֿרידאָפּפֿער איז זיין קרבן, אויב ער ברענגט פֿון רינדער, סיי אַ זָכר, סיי אַ נקבה, זאָל ער אָן אַ פֿעלער אים ברענגען פֿאַר גאָט. [2] און ער זאָל אָנלענען זיין האַנט אויפֿן קאָפּ פֿון זיין קרבן, און אים שעכטן ביים אַיינגאַנג פֿון אוהל־מועד, און די קינדער פֿון אַהרן, די כּהנים, זאָלן שפּרענגען דאָס בלוט אויפֿן מזבח רונד אַרום. [3] און ער זאָל גענענען פֿון דעם פֿרידאָפּפֿער, אַ פֿייעראָפּפֿער צו גאָט, דאָס פֿעטס וואָס דעקט צו די אינגעווייד, און דאָס גאַנצע פֿעטס וואָס אויף די אינגעווייד, [4] אוןביידע נירן, און דאָס פֿעטס וואָס אויף זיי, וואָס ביי די פֿלאַנקען, און דאָס רויטפֿלייש איבערן לעבער—ביי די נירן זאָל ער עס אַראָפּנעמען. [5] און די קינדער פֿון אַהרן זאָלן עס דעמפּן אויפֿן מזבח איבער דעם בראַנדאָפּפֿער וואָס אויפֿן האָלץ וואָס איבערן פֿייער, אַ פֿייעראָפּפֿער פֿאַר אַ געשמאַקן ריח צו גאָט.

[6] און אויב פֿון קליינפֿי איז זיין קרבן פֿאַר אַ פֿרידאָפּפֿער צו גאָט, אַ זָכר אָדער אַ נקבה, זאָל ער אָן אַ פֿעלער אים ברענגען. [7] אויב אַ שעפּס ברענגט ער פֿאַר זיין קרבן, זאָל ער אים גענענען פֿאַר גאָט. [8] און ער זאָל אָנלענען זיין האַנט אויפֿן קאָפּ פֿון זיין קרבן, און אים שעכטן פֿאַרן אוהל־מועד; און די קינדער פֿון אַהרן זאָלן שפּרענגען זיין בלוט אויפֿן מזבח רונד אַרום. [9] און ער זאָל גענענען פֿון דעם פֿרידאָפּפֿער, אַ פֿייעראָפּפֿער צו גאָט, זיין פֿעטס, דעם גאַנצן ווייַדל—לעבן דעם רוקנביין זאָל ער אים אַראָפּנעמען—און דאָס פֿעטס וואָס דעקט צו די אינגעווייד, און דאָס גאַנצע פֿעטס וואָס אויף די אינגעווייד, [10] און ביידע נירן, און דאָס פֿעטס וואָס אויף זיי, וואָס ביי די פֿלאַנקען, און דאָס רויטפֿלייש איבערן לעבער—ביי די נירן זאָל ער עס אַראָפּנעמען. [11] און דער כּהן זאָל עס דעמפּן אויפֿן מזבח, אַ שפּייז פֿון פֿייעראָפּפֿער צו גאָט.

יב וְאִם־עֵז קׇרְבָּנוֹ וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי יְהֹוָה׃ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־ יג
רֹאשׁוֹ וְשָׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־
יד דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִקְרִיב מִמֶּנּוּ קׇרְבָּנוֹ אִשֶּׁה לַיהֹוָה
אֶת־הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה אֶת־הַקֶּרֶב וְאֵת כׇּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־
טו הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵהֶן אֲשֶׁר
עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיֹת יְסִירֶנָּה׃
טז וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לֶחֶם אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ כׇּל־חֵלֶב
יז לַיהֹוָה׃ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם כׇּל־חֵלֶב
וְכׇל־דָּם לֹא תֹאכֵלוּ׃ פ

ד

המ׳ ב וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לֵאמֹר נֶפֶשׁ כִּי־תֶחֱטָא בִשְׁגָגָה מִכֹּל מִצְוֺת יְהֹוָה אֲשֶׁר
ג לֹא תֵעָשֶׂינָה וְעָשָׂה מֵאַחַת מֵהֵנָּה׃ אִם הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ
יֶחֱטָא לְאַשְׁמַת הָעָם וְהִקְרִיב עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא
ד פַּר בֶּן־בָּקָר תָּמִים לַיהֹוָה לְחַטָּאת׃ וְהֵבִיא אֶת־הַפָּר
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי יְהֹוָה וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל־רֹאשׁ
ה הַפָּר וְשָׁחַט אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהֹוָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ
ו מִדַּם הַפָּר וְהֵבִיא אֹתוֹ אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת־
אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וְהִזָּה מִן־הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהֹוָה
ז אֶת־פְּנֵי פָּרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ׃ וְנָתַן הַכֹּהֵן מִן־הַדָּם עַל־קַרְנוֹת
מִזְבַּח קְטֹרֶת הַסַּמִּים לִפְנֵי יְהֹוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת ׀
כׇּל־דַּם הַפָּר יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר־פֶּתַח
ח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֶת־כׇּל־חֵלֶב פַּר הַחַטָּאת יָרִים מִמֶּנּוּ אֶת־
הַחֵלֶב הַמְכַסֶּה עַל־הַקֶּרֶב וְאֵת כׇּל־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עַל־
ט הַקֶּרֶב׃ וְאֵת שְׁתֵּי הַכְּלָיֹת וְאֶת־הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶן אֲשֶׁר
עַל־הַכְּסָלִים וְאֶת־הַיֹּתֶרֶת עַל־הַכָּבֵד עַל־הַכְּלָיוֹת יְסִירֶנָּה׃
י כַּאֲשֶׁר יוּרַם מִשּׁוֹר זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִירָם הַכֹּהֵן עַל

ד, י׳ קמץ בז״ק

12 און אויב אַ ציג איז זיין קרבן, זאָל ער אים גע־
נענען פאַר גאָט. 13 און ער זאָל אָנלענען זיין האַנט אויף
זיין קאָפּ, און אים שעכטן פאַרן אוהל־מועד; און די
קינדער פון אהרן זאָלן שפּרענגען זיין בלוט אויפן מזבח
רונד אַרום. 14 און ער זאָל גענענען דערפון זיין קרבן,
אַ פייעראָפּפער צו גאָט: דאָס פעטס וואָס דעקט צו די
אינגעווייד, און דאָס גאַנצע פעטס וואָס אויף די אינגע־
וויד, 15 און ביידע נירן, און דאָס פעטס וואָס אויף זיי,
וואָס ביי די פלאַנקען, און דאָס רויטפלייש איבערן
לעבער—ביי די נירן זאָל ער עס אַראָפּנעמען. 16 און
דער כּהן זאָל עס דעמפן אויפן מזבח—אַ שפּייז פון פייער־
אָפּפער פאַר אַ געשמאַקן ריח; דאָס גאַנצע פעטס צו
גאָט. 17 אַן אייביק געזעץ אויף אייערע דור־דורות אין
אַלע אייערע וווינערטער: קיין חֵלֶב און קיין בלוט זאָלט
איר ניט עסן.

ד 1 און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן:
2 רעד צו די קינדער פון ישראל, אַזוי צו זאָגן:
אַז עמיצער וועט זינדיקן דורך אַ פאַרזע אין
וואָסערע עס איז פאַרבאָטזאַכן פון גאָט וואָס טאָרן ניט
געטאָן ווערן, און ער וועט טאָן איינע פון זיי, 3 איז, אויב דאָס וועט זינדיקן דער געזאַלבטער כּהן, צו דער פאַר־
שולדיקונג פון פאָלק, זאָל ער מקריב זיין פאַר זיין זינד וואָס ער האָט געזינדיקט, אַ יונגן אָקס אָן אַ פעלער צו גאָט
פאַר אַ זינדאָפּפער. 4 און ער זאָל ברענגען דעם אָקס צום אײַנגאַנג פון אוהל־מועד פאַר גאָט, און זאָל אָנלענען
זיין האַנט אויפן קאָפּ פון דעם אָקס, און שעכטן דעם אָקס פאַר גאָט. 5 און דער געזאַלבטער כּהן זאָל
נעמען פון דעם בלוט פון אָקס, און זאָל עס ברענגען צום אוהל־מועד. 6 און דער כּהן זאָל אײַנטונקען זיין
פינגער אין דעם בלוט, און שפּריצן פון דעם בלוט זיבן מאָל פאַר גאָט, פאַר דעם פָּרוֹכֶת פון הייליקטום. 7 און דער כּהן
זאָל אַרויפטאָן פון דעם בלוט אויף די הערנער פון דעם מזבח פאַר ווייריך פון שמעקעדיקע געווירצן וואָס פאַר גאָט
אין אוהל־מועד, און דאָס גאַנצע בלוט פון אָקס זאָל ער אויסגיסן אָן גרונט פון דעם מזבח פאַר בראַנדאָפּפער
וואָס ביים אײַנגאַנג פון אוהל־מועד. 8 און דאָס גאַנצע פעטס פון דעם אָקס פון זינדאָפּפער זאָל ער פון אים
אַראָפּנעמען: דאָס פעטס וואָס דעקט צו די אינגעווייד, און דאָס גאַנצע פעטס וואָס אויף די אינגעווייד, 9 און ביידע
נירן, און דאָס פעטס וואָס אויף זיי, וואָס ביי די פלאַנקען, און דאָס רויטפלייש איבערן לעבער—ביי די נירן זאָל ער
עס אַראָפּנעמען, 10 אַזוי ווי עס ווערט אַראָפּגענומען פון דעם אָקס פון פרידאָפּפער; און דער כּהן זאָל עס דעמפן אויפן

יא מִזְבַּח הָעֹלָה׃ וְאֶת־עוֹר הַפָּר וְאֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ עַל־רֹאשׁוֹ
יב וְעַל־כְּרָעָיו וְקִרְבּוֹ וּפִרְשׁוֹ׃ וְהוֹצִיא אֶת־כָּל־הַפָּר אֶל־
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר אֶל־שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן וְשָׂרַף
אֹתוֹ עַל־עֵצִים בָּאֵשׁ עַל־שֶׁפֶךְ הַדֶּשֶׁן יִשָּׂרֵף׃ פ
יג וְאִם כָּל־עֲדַת יִשְׂרָאֵל יִשְׁגּוּ וְנֶעְלַם דָּבָר מֵעֵינֵי הַקָּהָל
וְעָשׂוּ אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁמוּ׃
יד וְנוֹדְעָה הַחַטָּאת אֲשֶׁר חָטְאוּ עָלֶיהָ וְהִקְרִיבוּ הַקָּהָל פַּר
טו בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְהֵבִיאוּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְסָמְכוּ
זִקְנֵי הָעֵדָה אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁ הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה וְשָׁחַט
טז אֶת־הַפָּר לִפְנֵי יְהוָה׃ וְהֵבִיא הַכֹּהֵן הַמָּשִׁיחַ מִדַּם הַפָּר
יז אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶצְבָּעוֹ מִן־הַדָּם וְהִזָּה
יח שֶׁבַע פְּעָמִים לִפְנֵי יְהוָה אֶת־פְּנֵי הַפָּרֹכֶת׃ וּמִן־הַדָּם
יִתֵּן ׀ עַל־קַרְנֹת הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה אֲשֶׁר בְּאֹהֶל
מוֹעֵד וְאֵת כָּל־הַדָּם יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר־
יט פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֵת כָּל־חֶלְבּוֹ יָרִים מִמֶּנּוּ וְהִקְטִיר
כ הַמִּזְבֵּחָה׃ וְעָשָׂה לַפָּר כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפַר הַחַטָּאת כֵּן
כא יַעֲשֶׂה־לּוֹ וְכִפֶּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם׃ וְהוֹצִיא אֶת־
הַפָּר אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרַף אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר שָׂרַף אֵת הַפָּר
הָרִאשׁוֹן חַטַּאת הַקָּהָל הוּא׃ פ
כב אֲשֶׁר נָשִׂיא יֶחֱטָא וְעָשָׂה אַחַת מִכָּל־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהָיו
כג אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה בִּשְׁגָגָה וְאָשֵׁם׃ אוֹ־הוֹדַע אֵלָיו חַטָּאתוֹ
אֲשֶׁר חָטָא בָּהּ וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ שְׂעִיר עִזִּים זָכָר תָּמִים׃
כד וְסָמַךְ יָדוֹ עַל־רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשָׁחַט אֹתוֹ בִּמְקוֹם אֲשֶׁר־
כה יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה לִפְנֵי יְהוָה חַטָּאת הוּא׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן
מִדַּם הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־
כו דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד מִזְבַּח הָעֹלָה׃ וְאֶת־כָּל־חֶלְבּוֹ יַקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה כְּחֵלֶב זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ
וְנִסְלַח לוֹ׃ פ

מזבח פֿאַר בראַנדאָפּפֿער. [11] און דאָס פֿעל פֿון דעם אָקס, און דאָס גאַנצע פֿלייש זײַנס, מיט זײַן קאָפּ, און מיט זײַנע קני, און זײַנע אינגעווייד, און זײַן מיסט— [12] דעם גאַנצן אָקס זאָל ער אַרויסטראָגן אויסן לאַגער אין אַ ריינעם אָרט, ווו מע שיט אויס די אַש, און אים פֿאַרברענען אויף האָלץ אין פֿייער; ווו מע שיט אויס די אַש זאָל ער פֿאַר־ברענט ווערן.

[13] און אויב די גאַנצע עדה פֿון ישׂראל וועט פֿאַרזען, ווײַל אַ זאַך וועט זײַן פֿאַרהוילן פֿון די אויגן פֿון קהל, און זיי וועלן טאָן איינע פֿון אַלע פֿאַרבאָטאַכן פֿון גאָט וואָס טאָרן ניט געטאָן ווערן, און וועלן זיך פֿאַרשולדיקן, [14] און זיי וועט באַוווּסט ווערן די זינד וואָס זיי האָבן זיך דער־מיט פֿאַרזינדיקט, זאָל קהל ברענגען אַ יונגן אָקס פֿאַר אַ זינדאָפּפֿער, און זיי זאָלן אים צוברענגען פֿאַרן אוהל־מועד. [15] און די עלטסטע פֿון דער עדה זאָלן אָנלעגן זייערע הענט אויפֿן קאָפּ פֿון אָקס פֿאַר גאָט, און מע זאָל שעכטן דעם אָקס פֿאַר גאָט. [16] און דער געזאַלבטער כּהן זאָל ברענגען פֿון דעם בלוט פֿון אָקס צום אוהל־מועד. [17] און דער כּהן זאָל אײַנטונקען זײַן פֿינגער אין דעם בלוט, און שפּריצן זיבן מאָל פֿאַר גאָט, פֿאַרנט פֿון פּרוכת. [18] און ער זאָל אַרויפֿטאָן פֿון דעם בלוט אויף די הערנער פֿון דעם מזבח וואָס פֿאַר גאָט, וואָס אין אוהל־מועד, און דאָס גאַנצע בלוט זאָל ער אויסגיסן אַן גרונט פֿון דעם מזבח פֿאַר בראַנדאָפּפֿער וואָס בײַם אײַנגאַנג פֿון אוהל־מועד. [19] און דאָס גאַנצע פֿעטס זײַנס זאָל ער אַראָפּנעמען פֿון אים, און דעמפֿן אויפֿן מזבח. [20] און ער זאָל טאָן מיט דעם אָקס, אַזוי ווי ער האָט געטאָן מיט דעם אָקס פֿון זינדאָפּפֿער; גענוי אַזוי זאָל ער טאָן מיט אים; און דער כּהן זאָל מכפּר זײַן אויף זיי, און זיי וועט פֿאַרגעבן ווערן. [21] און ער זאָל אַרויסטראָגן דעם אָקס אויסן לאַגער, און אים פֿאַרברענען, אַזוי ווי ער האָט פֿאַרברענט דעם פֿריערדיקן אָקס; אַ זינדאָפּפֿער פֿאַר קהל איז דאָס.

[22] אַז אַ פֿירשט וועט זינדיקן, און וועט טאָן דורך אַ פֿאַרזע איינע פֿון אַלע פֿאַרבאָטאַכן פֿון יהוה זײַן גאָט וואָס טאָרן ניט געטאָן ווערן, און וועט זיך פֿאַרשולדיקן; [23] אויב אים ווערט באַוווּסט זײַן זינד וואָס ער האָט זיך דערין פֿאַר־זינדיקט, זאָל ער ברענגען פֿאַר זײַן קרבן אַ ציגנבאָק, אַ זכר אָן אַ פֿעלער. [24] און ער זאָל אָנלעגן זײַן האַנט אויפֿן קאָפּ פֿון באָק, און אים שעכטן אין דעם אָרט ווו מע שעכט דאָס בראַנדאָפּפֿער פֿאַר גאָט; אַ זינדאָפּפֿער איז דאָס. [25] און דער כּהן זאָל נעמען פֿון דעם בלוט פֿון זינדאָפּפֿער מיט זײַן פֿינגער, און אַרויפֿטאָן אויף די הערנער פֿון דעם מזבח פֿאַר בראַנדאָפּפֿער; און דאָס [איבעריקע] בלוט זײַנס זאָל ער אויסגיסן אַן גרונט פֿון דעם מזבח פֿאַר בראַנד־אָפּפֿער. [26] און דאָס גאַנצע פֿעטס זײַנס זאָל ער דעמפֿן אויפֿן מזבח, אַזוי ווי דאָס פֿעטס פֿון דעם פֿרידאָפּפֿער; און דער כּהן זאָל מכפּר זײַן אויף אים פֿון וועגן זײַן זינד, און אים וועט פֿאַרגעבן ווערן.

ששי וְאִם־נֶפֶשׁ אַחַת תֶּחֱטָא בִשְׁגָגָה מֵעַם הָאָרֶץ בַּעֲשֹׂתָהּ
כח אַחַת מִמִּצְוֺת יְהוָה אֲשֶׁר לֹא־תֵעָשֶׂינָה וְאָשֵׁם׃ אוֹ הוֹדַע
אֵלָיו חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא וְהֵבִיא קָרְבָּנוֹ שְׂעִירַת עִזִּים
כט תְּמִימָה נְקֵבָה עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר חָטָא׃ וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ
עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֶת־הַחַטָּאת בִּמְקוֹם הָעֹלָה׃
ל וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדָּמָהּ בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה
לא וְאֶת־כָּל־דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ
יָסִיר כַּאֲשֶׁר הוּסַר חֵלֶב מֵעַל זֶבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר
הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
וְנִסְלַח לוֹ׃ פ
לב וְאִם־כֶּבֶשׂ יָבִיא קָרְבָּנוֹ לְחַטָּאת נְקֵבָה תְמִימָה יְבִיאֶנָּה׃
לג וְסָמַךְ אֶת־יָדוֹ עַל רֹאשׁ הַחַטָּאת וְשָׁחַט אֹתָהּ לְחַטָּאת
לד בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחַט אֶת־הָעֹלָה׃ וְלָקַח הַכֹּהֵן מִדַּם
הַחַטָּאת בְּאֶצְבָּעוֹ וְנָתַן עַל־קַרְנֹת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־
לה דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־כָּל־חֶלְבָּהּ יָסִיר
כַּאֲשֶׁר יוּסַר חֵלֶב־הַכֶּשֶׂב מִזֶּבַח הַשְּׁלָמִים וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
אֹתָם הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־
חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ׃ פ

ה

א וְנֶפֶשׁ כִּי־תֶחֱטָא וְשָׁמְעָה קוֹל אָלָה וְהוּא עֵד אוֹ רָאָה
ב אוֹ יָדָע אִם־לוֹא יַגִּיד וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ׃ אוֹ נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תִּגַּע בְּכָל־
דָּבָר טָמֵא אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת בְּהֵמָה
טְמֵאָה אוֹ בְּנִבְלַת שֶׁרֶץ טָמֵא וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא טָמֵא
ג וְאָשֵׁם׃ אוֹ כִי יִגַּע בְּטֻמְאַת אָדָם לְכֹל טֻמְאָתוֹ אֲשֶׁר יִטְמָא
ד בָּהּ וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא יָדַע וְאָשֵׁם׃ אוֹ נֶפֶשׁ כִּי תִשָּׁבַע
לְבַטֵּא בִשְׂפָתַיִם לְהָרַע ׀ אוֹ לְהֵיטִיב לְכֹל אֲשֶׁר יְבַטֵּא
הָאָדָם בִּשְׁבֻעָה וְנֶעְלַם מִמֶּנּוּ וְהוּא־יָדַע וְאָשֵׁם לְאַחַת
ה מֵאֵלֶּה׃ וְהָיָה כִי־יֶאְשַׁם לְאַחַת מֵאֵלֶּה וְהִתְוַדָּה אֲשֶׁר

[27] און אויב אַן איינצלנער מענטש פון דעם פאָלק פון לאַנד וועט זינדיקן דורך אַ פאַרזע, מיט וואָס ער וועט טאָן איינע פון די פאַרבאָטזאַכן פון גאָט וואָס טאָרן ניט געטאָן ווערן, און וועט זיך פאַרשולדיקן; [28] אויב מע מאַכט אים וויסן זיין זינד וואָס ער האָט געזינדיקט, זאָל ער ברענגען פאַר זיין קרבן אַ ציג אָן אַ פעלער, אַ זי, פאַר דער זינד וואָס ער האָט געזינדיקט. [29] און ער זאָל אָנלענען זיין האַנט אויפן קאָפּ פון דעם זינדאָפּפער, און שעכטן דאָס זינדאָפּפער אין דעם אָרט פון דעם בראַנדאָפּפער. [30] און דער כּהן זאָל נעמען פון זיין בלוט מיט זיין פינגער, און אַרויפטאָן אויף די הערנער פון דעם מזבח פאַר בראַנדאָפּפער, און דאָס גאַנצע בלוט זיינס זאָל ער אויסגיסן אָן גרונט פון מזבח. [31] און דאָס גאַנצע פעטס זיינס זאָל ער אַראָפּנעמען, אַזוי ווי דאָס פעטס ווערט אַראָפּגענומען פון דעם פרידאָפּפער; און דער כּהן זאָל עס דעמפן אויפן מזבח פאַר אַ געשמאַקן ריח צו גאָט; און דער כּהן זאָל מכפּר זיין אויף אים, און אים וועט פאַרגעבן ווערן.

[32] און אויב אַ שעפּס וועט ער ברענגען זיין קרבן פאַר אַ זינדאָפּפער, זאָל ער ברענגען אַ זי אָן אַ פעלער. [33] און ער זאָל אָנלענען זיין האַנט אויפן קאָפּ פון זינדאָפּפער, און זאָל עס שעכטן פאַר אַ זינדאָפּפער, אין דעם אָרט וווּ מע שעכט דאָס בראַנדאָפּפער. [34] און דער כּהן זאָל נעמען פון דעם בלוט פון זינדאָפּפער מיט זיין פינגער, און אַרויפטאָן אויף די הערנער פון דעם מזבח פאַר בראַנדאָפּפער, און דאָס גאַנצע בלוט זיינס זאָל ער אויסגיסן אָן גרונט פון מזבח. [35] און דאָס גאַנצע פעטס זיינס זאָל ער אַראָפּנעמען, אַזוי ווי דאָס פעטס פון שעפּס ווערט אַראָפּגענומען פון דעם פרידאָפּפער; און דער כּהן זאָל עס דעמפן אויפן מזבח, אויף די פייעראָפּפער פון גאָט; און דער כּהן זאָל מכפּר זיין אויף אים פון וועגן זיין זינד וואָס ער האָט געזינדיקט, און אים וועט פאַרגעבן ווערן.

ה [1] און אַז עמיצער וועט זינדיקן מיט וואָס ער וועט הערן דעם קול פון באַשווערונג, ווען ער איז אַן עדות, סיי ער האָט געזען, סיי ער ווייס עפּעס–אויב ער וועט ניט אויסזאָגן, און טראָגן אויף זיך אַ זינד; [2] אָדער אַז עמיצער וועט זיך אָנרירן אָן עפּעס אַן אומריינער זאַך, סיי אָן דער נבֿלה פון אַן אומריינער חיה, סיי אָן דער נבֿלה פון אַן אומריינער בהמה, סיי אָן דער נבֿלה פון אַן אומריינעם שרץ, און עס וועט זיין פאַרהוילן פון אים אַז ער איז אומריין, און ער וועט זיך פאַרשולדיקן; [3] אָדער אַז ער וועט זיך אָנרירן אָן דער אומריינקייט פון אַ מענטשן, וואָס נאָר זיין אומריינקייט איז וואָס ער איז אומריין דערמיט, און עס וועט זיין פאַרהוילן פון אים; און ער וועט זיך דערוויסן אַז ער האָט זיך פאַרשולדיקט; [4] אָדער אַז עמיצער וועט שווערן דורך אַרויסרעדן מיט די ליפּן צום גוטן אָדער צום שלעכטן, וואָס נאָר אַ מענטש וועט אַרויסרעדן מיט אַ שבועה, און עס וועט זיין פאַרהוילן פון אים; און ער וועט זיך דערוויסן אַז ער איז שולדיק אין איינער פון דידאָזיקע זאַכן; [5] איז, אַז ער פאַרשולדיקט זיך אין איינער פון דידאָזיקע זאַכן, זאָל ער זיך מתוודה זיין אויף

ו חָטָא עָלֶיהָ: וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה עַל חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר
חָטָא נְקֵבָה מִן־הַצֹּאן כִּשְׂבָּה אוֹ־שְׂעִירַת עִזִּים לְחַטָּאת
ז וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן מֵחַטָּאתוֹ: וְאִם־לֹא תַגִּיעַ יָדוֹ דֵּי שֶׂה
וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ אֲשֶׁר חָטָא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ־שְׁנֵי בְנֵי־
ח יוֹנָה לַיהוָה אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה: וְהֵבִיא אֹתָם
אֶל־הַכֹּהֵן וְהִקְרִיב אֶת־אֲשֶׁר לַחַטָּאת רִאשׁוֹנָה וּמָלַק אֶת־
ט רֹאשׁוֹ מִמּוּל עָרְפּוֹ וְלֹא יַבְדִּיל: וְהִזָּה מִדַּם הַחַטָּאת עַל־
קִיר הַמִּזְבֵּחַ וְהַנִּשְׁאָר בַּדָּם יִמָּצֵה אֶל־יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ חַטָּאת
י הוּא: וְאֶת־הַשֵּׁנִי יַעֲשֶׂה עֹלָה כַּמִּשְׁפָּט וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
שב' מֵחַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא וְנִסְלַח לוֹ: ס וְאִם־לֹא תַשִּׂיג
יָדוֹ לִשְׁתֵּי תֹרִים אוֹ לִשְׁנֵי בְנֵי־יוֹנָה וְהֵבִיא אֶת־קָרְבָּנוֹ
אֲשֶׁר חָטָא עֲשִׂירִת הָאֵפָה סֹלֶת לְחַטָּאת לֹא־יָשִׂים עָלֶיהָ
יב שֶׁמֶן וְלֹא־יִתֵּן עָלֶיהָ לְבֹנָה כִּי חַטָּאת הִוא: וֶהֱבִיאָהּ אֶל־
הַכֹּהֵן וְקָמַץ הַכֹּהֵן ׀ מִמֶּנָּה מְלוֹא קֻמְצוֹ אֶת־אַזְכָּרָתָהּ
יג וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוָה חַטָּאת הִוא: וְכִפֶּר
עָלָיו הַכֹּהֵן עַל־חַטָּאתוֹ אֲשֶׁר־חָטָא מֵאַחַת מֵאֵלֶּה וְנִסְלַח
יד לוֹ וְהָיְתָה לַכֹּהֵן כַּמִּנְחָה: ס וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
טו לֵּאמֹר: נֶפֶשׁ כִּי־תִמְעֹל מַעַל וְחָטְאָה בִּשְׁגָגָה מִקָּדְשֵׁי
יְהוָה וְהֵבִיא אֶת־אֲשָׁמוֹ לַיהוָה אַיִל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ
טז כֶּסֶף־שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל־הַקֹּדֶשׁ לְאָשָׁם: וְאֵת אֲשֶׁר חָטָא
מִן־הַקֹּדֶשׁ יְשַׁלֵּם וְאֶת־חֲמִישִׁתוֹ יוֹסֵף עָלָיו וְנָתַן אֹתוֹ לַכֹּהֵן
וְהַכֹּהֵן יְכַפֵּר עָלָיו בְּאֵיל הָאָשָׁם וְנִסְלַח לוֹ: פ
יז וְאִם־נֶפֶשׁ כִּי תֶחֱטָא וְעָשְׂתָה אַחַת מִכָּל־מִצְוֺת יְהוָה אֲשֶׁר
יח לֹא תֵעָשֶׂינָה וְלֹא־יָדַע וְאָשֵׁם וְנָשָׂא עֲוֺנוֹ: וְהֵבִיא אַיִל
תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכְּךָ לְאָשָׁם אֶל־הַכֹּהֵן וְכִפֶּר עָלָיו הַכֹּהֵן
יט עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־שָׁגָג וְהוּא לֹא־יָדַע וְנִסְלַח לוֹ: אָשָׁם הוּא
אָשֹׁם אָשַׁם לַיהוָה: פ

ט׳ הצ׳ בצירי   יח׳ קמץ בתביר

וואָס ער האָט געזינדיקט. 6 און ער זאָל ברענגען זיין שולדאָפּפער צו גאָט פאַר זיין זינד וואָס ער האָט געזינדיקט, אַ זי פון קליינפי, אַ שעפּס אָדער אַ ציג, פאַר אַ זינדאָפּפער; און דער כּהן זאָל מכפּר זיין אויף אים פון וועגן זיין זינד.

7 און אויב זיין האַנט פאַרמאָגט ניט גענוג אויף אַ לאַם, זאָל ער ברענגען פאַר זיין שולדאָפּפער פאַר וואָס ער האָט געזינדיקט, צוויי טורטלטויבן, אָדער צוויי יונגע טויבן, צו גאָט: איינע פאַר אַ זינדאָפּפער און איינע פאַר אַ בראַנדאָפּפער. 8 און ער זאָל זיי ברענגען צום כּהן; און ער זאָל מקריב זיין די וואָס פאַר אַ זינדאָפּפער צוערשט, און אָפּקנייפּן איר קאָפּ ביי איר געניק, אָבער ניט פאַנאַנדערשיידן. 9 און ער זאָל שפּריצן פון דעם בלוט פון זינדאָפּפער אויף דער וואַנט פון מזבח, און דער רעשט פון דעם בלוט זאָל אויסגעקוועטשט ווערן אָן גרונט פון מזבח; אַ זינדאָפּפער איז דאָס. 10 און די צווייטע זאָל ער מאַכן פאַר אַ בראַנדאָפּפער אַזוי ווי דער דין; און דער כּהן זאָל מכפּר זיין אויף אים פון וועגן זיין זינד וואָס ער האָט געזינדיקט, און אים וועט פאַרגעבן ווערן.

11 און אויב זיין האַנט פאַרמאָגט ניט אויף צוויי טורטלטויבן, אָדער אויף צוויי יונגע טויבן, זאָל ער ברענגען פאַר זיין קרבן פאַר וואָס ער האָט געזינדיקט, אַ צענטל איפה זעמלמעל פאַר אַ זינדאָפּפער; ער זאָל ניט אַרויפטאָן אויף אים אייל. און ניט אַרויפלייגן אויף אים וויירויך, וואָרום אַ זינדאָפּפער איז דאָס. 12 און ער זאָל עס ברענגען צום כּהן, און דער כּהן זאָל אָנהויפן פון אים זיין פולן הויפן—זיין דערמאָנונג—און דעמפן אויפן מזבח, אויף די פייעראָפּפער פון גאָט; אַ זינדאָפּפער איז דאָס. 13 און דער כּהן זאָל מכפּר זיין אויף אים פאַר זיין זינד וואָס ער האָט געזינדיקט אין איינער פון די דאָזיקע זאַכן, און אים וועט פאַרגעבן ווערן. און עס זאָל געהערן צום כּהן אַזוי ווי אַ שפּייזאָפּפער.

14 און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן: 15 אַז עמיצער וועט פעלשן אַ פעלשונג, און וועט זינדיקן דורך אַ פאַרזע אָקעגן די הייליקייטן פון גאָט, זאָל ער ברענגען זיין שולדאָפּפער צו גאָט: אַ ווידער פון די שאָף, אָן אַ פעלער, לויט דיין אָפּשאַצונג אין זילבער־שקלים, אויפן הייליקן שקל, פאַר אַ שולדאָפּפער. 16 און וואָס ער האָט פאַרשולדיקט קעגן דער הייליקייט זאָל ער אָפּצאָלן, און צולייגן דערצו אַ פינפטל דערפון, און דאָס געבן צום כּהן; און דער כּהן זאָל מכפּר זיין אויף אים מיט דעם ווידער פון שולדאָפּפער, און אים וועט פאַרגעבן ווערן.

17 און אויב עמיצער וועט זינדיקן, און וועט טאָן איינע פון אַלע פאַרבאָטאָזאַכן פון גאָט וואָס טאָרן ניט געטאָן ווערן, ווייל ער האָט ניט געוווּסט, און ער וועט זיך פאַרשולדיקן און טראָגן אויף זיך אַ זינד, 18 זאָל ער ברענגען אַ ווידער פון די שאָף, אָן אַ פעלער, לויט דיין אָפּשאַצונג, פאַר אַ שולדאָפּפער, צום כּהן; און דער כּהן זאָל מכפּר זיין אויף אים, פאַר דעם פאַרזע וואָס ער האָט פאַרזען, ווייל ער האָט ניט געוווּסט, און אים וועט פאַרגעבן ווערן. 19 אַ שולדאָפּפער איז דאָס; פאַרשולדיקן האָט ער זיך פאַרשולדיקט קעגן גאָט.

כ וידבר יהוה אל־משה לאמר: נפש כי תחטא ומעלה
כא מעל ביהוה וכחש בעמיתו בפקדון או־בתשומת יד או
כב בגזל או עשק את־עמיתו: או־מצא אבדה וכחש בה
ונשבע על־שקר על־אחת מכל אשר־יעשה האדם לחטא
כג בהנה: והיה כי־יחטא ואשם והשיב את־הגזלה אשר
גזל או את־העשק אשר עשק או את־הפקדון אשר הפקד
מפ׳ אתו או את־האבדה אשר מצא: או מכל אשר־ישבע
עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשתיו יסף עליו לאשר
כה הוא לו יתננו ביום אשמתו: ואת־אשמו יביא ליהוה איל
כו תמים מן־הצאן בערכך לאשם אל־הכהן: וכפר עליו
הכהן לפני יהוה ונסלח לו על־אחת מכל אשר־יעשה
לאשמה בה: פ

[20] און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן:
[21] אַז עמיצער וועט זינדיקן, און וועט פעלשן אַ פעלשונג
אָן גאָט, און וועט פאַרלייקענען זיין חבר אַן איינלאָג,
אָדער אַ משכּון, אָדער אַ גזלה, אָדער ער וועט קריוודען
זיין חבר; [22] אָדער ער האָט געפונען פאַרלאָרנס און
פאַרלייקנט עס, און שווערט פאַלש—אין איינער פון די
אַלע זאַכן וואָס אַ מענטש באַגייט דערמיט אַ זינד; [23] איז,
אַז ער האָט אַזוי געזינדיקט און זיך פאַרשולדיקט, זאָל
ער אומקערן די גזלה וואָס ער האָט געגזלט, אָדער די
קריוודע וואָס ער האָט געקריוודעט, אָדער דעם איינלאָג
וואָס איז איינגעלייגט געוואָרן ביי אים, אָדער דאָס פאַר־
לאָרענע וואָס ער האָט געפונען, [24] אָדער וואָס נאָר ער האָט געשוואָרן דערויף פאַלש; און ער זאָל באַצאָלן דעם
קרן דערפון, און אַ פינפטל דערפון צולייגן דערצו; צו דעם וועמען עס געהערט זאָל ער עס אָפּגעבן אין דעם טאָג
וואָס ער שפּירט זיך שולדיק. [25] און ער זאָל ברענגען זיין שולדאָפּפער צו גאָט: אַ ווידער פון די שאָף, אָן אַ
פעלער, לויט דיין אָפּשאַצונג, פאַר אַ שולדאָפּפער צום כּהן. [26] און דער כּהן זאָל מכפּר זיין אויף אים פאַר גאָט, און
אים וועט פאַרגעבן ווערן וואָס נאָר פון אַלעם דעם ער האָט געטאָן זיך צו פאַרשולדיקן דערמיט.

צַו

ו

א וידבר יהוה אל־משה לאמר: צו את־אהרן ואת־בניו
ב לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על־
המזבח כל־הלילה עד־הבקר ואש המזבח תוקד בו:
ג ולבש הכהן מדו בד ומכנסי־בד ילבש על־בשרו
והרים את־הדשן אשר תאכל האש את־העלה על־
ד המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את־בגדיו ולבש
בגדים אחרים והוציא את־הדשן אל־מחוץ למחנה אל־
ה מקום טהור: והאש על־המזבח תוקד־בו לא תכבה
ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה
ו והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על־
ז המזבח לא תכבה: ס וזאת תורת המנחה הקרב
ח אתה בני־אהרן לפני יהוה אל־פני המזבח: והרים
ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל־הלבנה

ה, כג׳ קמץ ברביע   קמץ בז״ק   ו, ב׳ מ׳ זעירא   ח׳ סבירין ממנה

ו [1] און גאָט האָט גערעדט צו משהן, אַזוי צו זאָגן:
[2] באַפעל אַהרנען און זיינע זין, אַזוי צו זאָגן:
דאָס איז דער דין פון דעם בראַנדאָפּפער[א]: דאָס
איז דאָס וואָס גייט אַרויף[א] אויפן בראַנד אויפן מזבח אויף אַ
גאַנצע נאַכט ביז אין דער פרי; און דאָס פייער פון מזבח
זאָל געהאַלטן ווערן אין ברענען דערויף. [3] און דער
כּהן זאָל אָנטאָן זיין ליינען קלייד, און ליינענע הויזן זאָל
ער אָנטאָן אויף זיין לייב; און ער זאָל אַראָפּנעמען די
אַש אויף וואָס דאָס פייער האָט פאַרצערט דאָס בראַנד־
אָפּפער אויפן מזבח, און ער זאָל עס אַהינטאָן לעבן מזבח.
[4] און ער זאָל אויסטאָן זיינע קליידער, און אָנטאָן אַנדערע
קליידער, און אַרויסטראָגן די אַש אויסן לאַגער אין אַ
ריינעם אָרט. [5] און דאָס פייער אויפן מזבח זאָל געהאַלטן
ווערן אין ברענען דערויף, עס זאָל ניט פאַרלאָשן ווערן.
און דער כּהן זאָל אָנצינדן דערויף האָלץ פרימאָרגן אין פרימאָרגן; און ער זאָל אויסלייגן דערויף דאָס בראַנדאָפּפער,
און דעמפּן דערויף דאָס פעטס פון די פרידאָפּפער. [6] אַ פייער זאָל תּמיד געהאַלטן ווערן אין ברענען אויפן מזבח;
עס זאָל ניט פאַרלאָשן ווערן.
[7] און דאָס איז דער דין פון דעם שפּייזאָפּפער: די קינדער פון אַהרן זאָלן עס גענענען פאַר גאָט פאַרנט פון מזבח.
[8] און ער זאָל אַראָפּנעמען דערפון מיט זיין הויפן: פון דעם זעמלמעל פון דעם שפּייזאָפּפער, און פון זיין אייל, און דעם

[א] הָעוֹלָה.